
שמעי: אני לא יודע.

אלי: אתה לא יודע? אתה מתנהג ואתה לא יודע. בוא נלך.

שמעי: לאן?

אלי: לרב.

שמעי: מה אני אגיד לרב?

אלי: תגיד לו שאתה מצטער.

שמעי: אני לא מצטער.

אלי: אז תגיד לו שאתה מצטער שהוא לא מצטער.

שמעי: אני לא יודע מה הוא רוצה ממני.

אלי: הוא רוצה שתתנהג יפה.

שמעי: אני מתנהג יפה.

אלי: לא, אתה לא מתנהג יפה. אתה מתנהג רע. אתה מפריע לכולם. אתה מרביץ לילדים. אתה לא מקשיב למורה. אתה לא עושה שיעורי בית. אתה לא מכין תרגילים. אתה לא לומד למבחנים. אתה לא מביא ציונים טובים. אתה לא מביא הביתה הערות טובות. אתה לא עושה כבוד להורים שלך. אתה לא עושה כבוד לעצמך. אתה לא עושה כבוד לאף אחד. אתה לא עושה כבוד לשום דבר. אתה לא עושה כבוד לכלום.

שמעי: (מתחיל לבכות) אני לא יודע מה אני עושה רע. אני לא יודע מה אני עושה טוב. אני לא יודע מה אני עושה נכון. אני לא יודע מה אני עושה לא נכון. אני לא יודע מה אני עושה בכלל.

"שמעי המלך ושמעי הסנגור"

שמעי מסכת אדרין עץ

שם: _____ תאריך: _____

שאלה 1

א. מהי הבעיה? _____

_____

ב. מהי הסיבה לבעיה? _____

_____

שאלה 2

א. מהי הבעיה? _____

_____

ב. מהי הסיבה לבעיה? _____

_____

שאלה 3

א. מהי הבעיה? _____

_____

ב. מהי הסיבה לבעיה? _____

_____

שאלה 4

א. מהי הבעיה? _____

_____

ב. מהי הסיבה לבעיה? _____

_____

שאלה 5

א. מהי הבעיה? _____

_____

ב. מהי הסיבה לבעיה? _____

_____

אחרי מסך אחרון של
"שלמה המלך ושלמי הסנדלר"
(האורות כבים. שלמה ושלמי על הבמה)

שלמה
בּוֹא – קָרֵב, שַׁלְמַי, אֹמַר לְךָ דְּבַר סוֹד.
שְׂחֵק לִי הַמַּזָּל בַּהַצָּגָה הַזֹּאת.

שלמי
רֵאשִׁית – אֵין סוֹד, שֵׁנִית, מַלְכִּי וְאֲדוֹנִי לִי,
לֹא הַמַּזָּל שִׂחֵק, לִשְׁנֵינוּ שִׂחֵק אֵילִי.

שלמה
כֵּן, בּוֹ זָכִיתִי כִּבְגוֹרָל.

שלמי
לָכֵן אַמְלִיץ, כִּי
גַּם לִי אֵין כָּל סִבָּה לִקְבֹּל עַל גּוֹרָלִיצְקִי.

שלמה
שַׁלְמַי, מַהֵר וּמְצָא אוֹתוֹ. אֲנִי מֻכְרָח
לוֹמַר לוֹ דְּבַר תּוֹדָה.

שלמי
מַלְכִּי, רַד הַמָּסָךְ.

שלמה
לֹא, לֹא. לִפְנֵי שֶׁנִּפְרָדִים וּמִסְתַּלְּקִים
עָלַי לוֹמַר שֶׁ...

שלמי
רַד הַמָּסָךְ, מַלְכִּי.

שלמה
אַתָּה אוֹמֵר זֹאת וּמְחַיֵּךְ ...

שלמה
כֵּן גַּם אַתָּה.

שלמה
נָכוֹן. אָמַרְתָּ אִילִי שְׁמוּ? ... הָיְתָה
לִי הֲנָאָה מִמֶּנּוּ. הַקַּלּוּת וְעַמְקוּתָה
הָיוּ בּוֹ תְּאוֹמוֹת. הַחֵרוּת וְהַשְׁלִיטָה
הָיוּ בּוֹ. גַּם אִמִּי בַּת–שֶׁבַע נֶהֱנְתָה.

שלמי
כֵּן, הִיא אָמְרָה לִי זֹאת

שלמה
שַׁלְמַי, הַקְשִׁיבָה, קַח
מִסְפַּר זוּזִים, הֲרֵי הַצְרוֹר, רוּץ וּשְׁלַח
פְּרָחִים לוֹ גַּם בְּשָׂמִי. אֱמֹר לוֹ שְׁיִשְׂמַח,
שְׁלֹא יִהְיֶה עָצוּב.

שלמי
מַלְכִּי, רַד הַמָּסָךְ.

שלמה
שָׁמַעְתִּי כְּבָר! מַהֵר! אֱמֹר לוֹ כֹּה לֶחָי
וְתֵן תּוֹדָה לוֹ מִשְׁלֹמֹה.

שלמי
וּמִשַּׁלְמַי...

שָׁמַע וְהֶעְתִּיק
נתן.